

РЕШЕНИЕ

№ 4210

гр. София, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 14.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3466** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 195б от Закона за водите /ЗВ/, във връзка с чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Производството е образувано по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], № 136, представлявано от А. М. – Изпълнителен директор, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 35/27.03.2023 г. на Директор на Б. дирекция “И. район“ – [населено място] към МОСВ, с който е установено публично държавно вземане, представляващо дължима такса за разрешено право на водовземане от повърхностни води в общ размер на 1 494,56 лв., от които главница в размер на 1 260,27 лв., и 234,29 лв. законна лихва.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт П., който моли съда да отмени оспорения административен акт като неправилен и незаконосъобразен, по съображенията изложени в жалбата. Претендира присъждане юрисконсултско възнаграждение.

Ответният административен орган - Директор на Б. дирекция “И. район“ – [населено място] към МОСВ, редовно уведомен, не изпраща представител. От негова страна е депозирано писмено становище, в което се излагат доводи за неоснователност и недоказаност на депозираната жалба, и се иска от съда да отхвърли същата. Не се претендират разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител. Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните от фактическа страна, приема за установено:

От представената по делото административна преписка се установява, че „Напоителни системи“ ЕАД е титуляр на Разрешително за водоползване № 0683/21.07.2005 г., продължено и изменено с Решение № 181/09.06.2011 г., издадени от Министър на околната среда и водите. Предоставеното право на водовземане е за повърхностен воден обект язовир „Малко Шарково“, изграден на река Поповска, разположен в землището на [населено място], общ. Б., обл. Я., с разрешена цел на водовземането за напояване, с лимит на ползваната вода до 5.0 млн.куб.м/год., с краен срок на действие на издаденото разрешително до 21.07.2021 г. От страна на дружеството е предприета процедура за продължаване срока на действие на разрешителното.

В издаденото разрешително, респективно решение, с което е изменено и продължено същото, е посочено, че на основание чл. 194, ал. 1 от ЗВ за правото на водовземане се заплащат такса за водовземане, за напояване, съгласно размерите и сроковете, определени в тарифата на Министерски съвет по чл. 194 от ЗВ, в сила към момента на заплащане на таксата - Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване /приета с ПМС № 383/29.12.2016 г./ - за напояване. Определено е, че ежегодно към 31 януари на следващата година, титулярът на разрешителното, представя в Б. дирекция „И. район“, с център П., информация за изчисляване на дължимата такса по образец, утвърден от Министър на околната среда и водите, обявен на интернет страниците на Басейновата дирекция и на Министерство на околната среда и водите /л.37-42/.

С Декларация по чл.194б от ЗВ, от страна на „Напоителни системи“ ЕАД, е декларирано, че за периода от 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г., изетото количество вода /отнет годишен воден обем/ е в размер на 1 400 295 куб.м. Посочено е измервателно устройство – рейка и единичен размер на таксата от 0,0015 лв./куб. м. В декларацията е вписано, че дължимата такса за водовземане е в размер на 1 470,31 лв. /л.23-24/.

При извършена служебна проверка от страна на експерти на Б. дирекция “И. район“ – [населено място] към МОСВ на 01.12.2022 г., обективирана в Констативен протокол № Сл-424/01.12.2022 г. във връзка с дължими такси по Разрешително за водоползване № 0683/21.07.2005 г., продължено и изменено с Решение № 181/09.06.2011 г., издадени от Министър на околната среда и водите и на основание § 9, предложение второ от ПЗР на ЗВ, е установено, че „Напоителни системи“ ЕАД има дължима такса за водовземане от повърхностен обект за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г., в размер на 2 730.58 лв. В хода на проверката е установено, че от установената дължима сума, с БИ № 178/19.09.2022 г. от страна на „Напоителни системи“ ЕАД е заплатена сумата 1 470.31 лв., а дължимият остатък възлиза на 1 260.27 лв. /л.34-36/. Установено е, че дължимата такса е изчислена погрешно в Декларацията, като в производението не следва да се включва коефициент за самостоятелно водоснабдяване чрез собствени водовземни съоръжения /1.001/, а единичният размер на таксата по чл.12 от Тарифата не е 0.0013, а е 0.0015 /чл. 12,ал. 1,т. 3 от Тарифата/.

С писмо с изх. № ПО-02-525/23.12.2022 г., връчено на 30.12.2022 г., до дружеството са изпратени съставеният констативен протокол, както и покана за доброволно изпълнение /л.17-21/. Дружеството е уведомено, че при неспазване на указания

7-дневен срок от получаване на поканата, ще бъдат предприети действия за откриване на производство по установяване на публично държавно вземане и за принудително събиране заедно с лихви и разноски от НАП по реда на ДОПК.

На основание чл. 34 от АПК, от административния орган, е осигурена възможност на дружеството да се запознае с административната преписка и всички документи към нея, както и да се снабди с препис от доказателствата по преписката и да изрази становище по събраните доказателства, да прави писмени искания и възражения, както и в случай, че е заплатило задължението си или част от него да представи доказателство за това. Поканата за доброволно изпълнение, ведно с уведомлението за започване на производство е връчена на дружеството на 30.12.2022 г., видно от известие за доставяне - обратна разписка с бар код номер за идентификация ИД PS 4040 01YAQJ 7 /л.20/.

Издаден е Акт за установяване на публично държавно вземане № 35/27.03.2023 г. от Директор на Б. дирекция "И. район" – [населено място] към МОСВ. Същият е връчен на „Напоителни системи“ ЕАД на 29.03.2023 г. /л.15/

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

От административната преписка се установява, че оспореният АУПДВ е връчен на 29.03.2023 г., жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен срок, а именно на 04.04.2023 г., видно от поставения върху същата входящ номер, поради което същата е процесуално допустима за разглеждане.

В пределите на правомощията си по чл. 168 от АПК и с оглед разпределението на доказателствената тежест, съобразно правилата на чл. 170 от АПК, съдът намира жалбата за неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган - Директор на Б. дирекция "И. район" – [населено място] към МОСВ, съгласно нормите на чл. 195б, вр. 195а, ал. 1 ЗВ, съгласно които вземанията за незаплатените по реда на чл. 195а, ал. 1 такси по този закон се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл. 16б от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс.

Оспореният АУПДВ отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същият е издаден в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В тази връзка, неоснователно е релевираното в жалбата възражение, че АУПДВ е немотивиран. Мотиви се съдържат както в самия АУПДВ, включително и в приложените писмени доказателства към административната преписка, към които е налице изрично препращане. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС), не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В процесния случай, оспореният АУПДВ е издаден въз основа на съставен констативен протокол от

извършена проверка, при която е установен размерът на задълженията, както и обстоятелството, че същите не са платени от дружеството-жалбоподател.

Следователно, оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания за прогласяване на нищожност.

Относно приложението на процесуалния и материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от ЗВ, за правото на използване на водите се заплащат различни такси, сред които и такса за водовземане от повърхностни води, какъвто е настоящият случай. Тази такса се определя на базата на отнетия обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в наредбата по чл. 117а (чл. 194, ал. 2 от ЗВ). Според ал. 6 на чл. 194 от ЗВ, размерът на таксите по ал. 1, т. 1-3, начинът и редът за тяхното изчисляване и заплащане се определя с тарифа на Министерския съвет. За отчетен период 01.01.2021-31.12.2021 г. е действала Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване /приета с ПМС № 383/29.12.2016 г./.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 194а, ал. 1 от ЗВ, отнетият при водовземането обем вода или обемът на отпадъчните води се измерва посредством отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства. Идентична в тази връзка е и разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване /приета с ПМС № 383/29.12.2016 г./.

Текстът на чл. 194б от ЗВ, определя, че титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда са длъжни, ежегодно към 31 януари на следващата година, да определят и декларират дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на МОСВ. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят дължимите такси. Съгласно чл. 194б, ал. 2 от ЗВ (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 27.11.2018 г.), задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари. Според приложимата норма на чл. 195б, ал. 1 от ЗВ, вземанията за незаплатените такси за водоползване се определят с акт за установяване на публично държавно вземане, издаден от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл. 166 от ДОПК.

Безспорно се установи, че в конкретния случай е била извършена проверка на декларацията в съответствие с чл. 194б, ал. 3 ЗВ, като са установени коректно попълнени данни в декларацията. Между страните не е спорно действително изразходваното количество водни маси за периода 01.01.2021 г. -31.12.2021 г.

Не е спорно по делото, и че „Напоителни системи“ ЕАД дължи такса за всяка година водоползване по Разрешително за водоползване № 0683/21.07.2005 г., продължено и изменено с Решение № 181/09.06.2011 г., издадени от Министър на околната среда и водите, както и че от страна на дружеството е подадена декларация по чл. 194б ЗВ за периода от 01.01.2021 до 31.12.2021 г. /л.23-25/, в която е декларирано иззето водно количество от воден обект - язовир „Малко Шарково“ в размер на 1 400 295 куб. м. и единичен размер на таксата от 0,0015 лв./куб. м.

При извършената проверка от страна на контролните органи на Б. дирекция “И. район“ – [населено място] е установено, че за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г., дължимата такса за водовземане от дружеството-жалбоподател е в размер на 2 730,58

лв., от която от страна на дружеството е платена сумата в размер на 1 470.31 лв., като остатъкът от тази сума – 1 260.27 лв. не е платен. В съответствие с изричната норма на чл. 195б, ал. 1 от ЗВ, от страна на директора на басейнова дирекция е издаден АУПДВ въз основа на извършената от длъжностни лица проверка, чиито резултатите са обективирани в Констативен протокол № Сл-424/01.12.2022 г. /л.34-36/. Определената с АУПДВ такса е по чл. 194, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗВ за осъществено водоземане от повърхностни води. Таксата за водоземане от повърхностни води представлява публично държавно вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 3 от ДОПК, предвид, че е установена по основание със закон. Основанието за дължимата такса е регламентирано със Закона за водите.

Жалбоподателят не оспорва, че към датата на издаване на АУПДВ не е установено внасяне на разликата от дължимата сума от 1 260.27 лв. – главница. Доказателства, които да установяват извършено плащане на задълженията за такса, съгласно Тарифа за таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г., от страна на „Напоителни системи“ ЕАД не се ангажираха по делото. В процесния случай разликата в дължимата такса /по КП и по Декларацията/, както се установи по делото, произтича от погрешното изчисление на същата в Декларацията – дружеството-жалбоподател е използвало при изчислението си неотносим коефициент за самостоятелно водоснабдяване чрез собствени водоземни съоръжения /0,7/, както и грешен единичен размер на таксата по чл. 12 от Тарифата /ползван е 0.0013 - вместо 0.0015, съгласно чл. 12, ал. 1, т. 3 от Тарифата/.

Следва да се посочи, че в депозираната жалба до съда от страна на „Напоителни системи“ ЕАД не е оспорен начинът на изчисление на дължимата такса – в констативния протокол, дори липсва изразено негово становище, относно въпросните два коефициента /от които произтича разликата в дължимата сума/. От негова страна не се оспорва и изчислените в констативния протокол, респективно размерът на публичното държавно вземане и установените дължими лихви с АУПДВ.

Въз основа на така установеното, настоящият съдебен състав намира оспореният АУПДВ за правилен и законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

От страна на ответния административен орган не се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], № 136, представлявано от А. М. – Изпълнителен директор, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 35/27.03.2023 г., издаден от Директор на Б. дирекция “И. район“ – [населено място] към МОСВ, с който е установено публично държавно вземане, представляващо дължима такса за разрешено право на водоземане от повърхностни води в общ размер на 1 494,56 лв., от които главница в размер на 1 260,27 лв. и 234,29 лв. законна лихва, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: